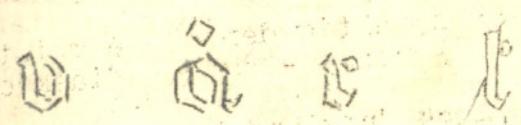
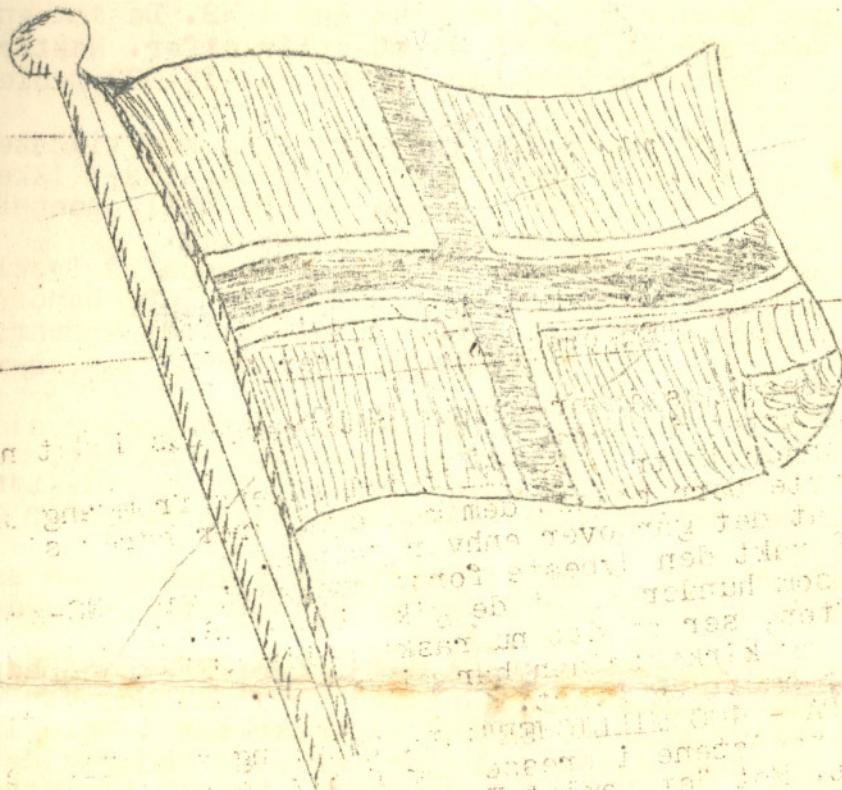

gh 940.6931

I29

Northern
Westland

22.7.41

Wace

"En prosent Jøssinger."

Ja, så stor prosent jøssinger finnes det fremdeles i det norske folk, fortalte Quisling på møtet i Borre.

Det må bli en underlig tro og tillit til sakens framgang blandt NS-folkene, når selv de minste barn blandt dem med egne ører hører sin store fører og profet lyve slik at det går over enhver grense.

Det har da også vakt den dypeste forstemmelse i vide NS-kretser. Mange er de som nu angrer som hunder på at de gikk inn i NS. De som enda ikke helt har mistet dømmekraften, ser at det nu råskt sklir utfør. Nøkterne folk anslår at NS på lærer- og kirkestriden har mistet ca. 12.000 medlemmer og nu har knappe 25.000 med smått og stort.

"ET SAMLET EUROPA - 400 MILLIONER": Da Quisling kom tilbake fra sin Østfronttur, mottok han nazistene i pressen og forkynte at det ikke kunde være noen tvil om utfallet. Mot "et samlet Europa på 400 mill. mennesker" vilde hverken Sovjet-Russland eller noen andre kunde stå seg.

Dertil er det kun å bemerke at noget samlet Europa på Tysklands side finnes ikke. Derimot er det en samlet befolkning på flere hundre mill. som hater de tyske undertrykkere og bare kan holdes nede med våpenmakt. Og for hver dag som sulten og nøden blandt dem brer seg mer og mer, nærmer også opprøret og sammenbruddet seg.

ARBEIDSSAMBANDET - ET NEDERLAG: Det er nu gått måneder siden nazistene proklamerte nyordning av advokatsambandet og pressesambandet, men ingen av delene er trått i kraft. Det var en ganske pussig rolle redaktør Kishovd spilte ved den store kongressen i Italia. Han møtte nemlig for en organisasjon som ikke eksisterte!

Nazistene vet meget godt at de vil støte på nøyaktig den samme motstand hos advokatene og journalistene som de møtte hos lærerne - og den fiaskoen har de liten lyst til å gjenta - foreløpig.

KIRKENYTT: Den nye nazistbiskopp i Oslo, Lars Frøyland hører til den klasse mennesker som ikke kan se de mennesker i øynene som han snakker med. Han har en avgud som heter Mammon. Da han var sekretær i Oslo Indremisjon foreslo han ved en leilighet gasjereduksjon for sine medarbeidere, men pålegg for seg selv. Da han ble utnevnt til sogneprest, krevet han utbetalts husleiegodtgjørelse fra den dag han ble utnevnt, mens dette ellers bare utbetaltes fra tiltredelsesdagen. (Han fortsatte å bo i Oslo Indremisjons hus i Bogstadveien 49 c). De kommunale myndigheter nektet å gjøre noe undtagelse for ham, men han tvang saken gjennom ved hjelp av ekspedisjonssjef i Kirkedepartementet, herr Feyling. Etter ansøkningsfristens utløp meldte han seg som søker til et dosentur i kirkepedagogikk ved Universitetet. De to andre søkerne ble av fakultetet erklaert som habile søker, men Frøyland ble erklaert ikke habil. Kirkedepartementet utnevnte Frøyland, hvoretter han med en gang søkte om et års utsettelse med å tiltre. - Han har forsøkt å bære kappen på begge skuldre når det gjelder forholdet til nazistene. Da Den Norske Presteforenings styre ble avsatt, ble han oppnevnt som kommisarisk formann, men var overfor sine kolleger særdeles ivrig til å erklaere at han ikke var medlem av NS, og i forordningen fikk han med en tilføyelse om at han "ikke hadde anledning til å undslå seg". Det var meningen at han skulle "rehabilitere" seg, og han skrev en erklæring som han vilde ha i Grønlands menighetsblad. Menigheten krevet at han skulle si fra åpent på prekestolen. Det turde han ikke.

Da biskop Berggrav ble avsatt, ble Frøyland av Kirkedepartementet bedt om å fungere som biskop - men undslo seg. Det ble betegnet som det eneste lyse punkt på hans ellers så mørke rulleblad. Men nu har han altså trådt helt over i forredernes rekker.

BISKOP STØRENS AVSKJEDSPREKEN I NIDAROSDOMEN: Kristi Himmelfartsdag holdt biskop Johan Støren sin avskjedpreken i Nidarosdomen hvor han også ble ordinert til prest for 46 år siden. Kirken var fyldt til siste plass av menigheten. Biskopen talte over dagens tekst og sa tilslutt: Hvis folket med Kristus som leder stiller seg til kamp for sannhet og rett, for godhet og renhet, for forsonlighet og fred, har vi grunn til å se lyst på folkets framtid, selv om der er vanskeligheter og trengsler som må gjennomkjempes. Tilslutt minnet han om et ord av Bjørnson:

Til kamp da, o venner for kristendomlivet
I oss og i vaare og videre frem.

Kamp maa det give som Gud er forsvunnen av

Kamp for at livet maa kristnes fra grunnen av.